OMAGIU PROFESORULUI G. G. NEAMȚU, LA 80 DE ANI

Profesorul universitar emerit G. G. Neamțu este un nume emblematic al Școlii lingvistice clujene, un reprezentant al orientării de gramatică sintagmic-relaționistă inițiată, dezvoltată și consolidată de mentorul său și al majorității gramaticienilor clujeni, D. D. Drașoveanu (1931–2001), al cărui continuator, poate cel mai fidel doctrinar și persuasiv propagator, este astăzi.

De altfel, întreaga activitate didactică și științifică a lui G. G. Neamțu este însoțită de un puternic atașament și o reală recunoștință personală pentru cei care l-au format și îndreptat spre o carieră lingvistică, dovezi în acest sens fiind multe dintre studiile, articolele și cărțile sale care sunt dedicate înaintașilor.

Lucrările sale de specialitate constituie un punct de referință în cercetarea filologică: *Predicatul în limba română. O reconsiderare a predicatului nominal* (1986); *Elemente de analiză gramaticală. 99 de confuzii/distincții* (1989); *Teoria și practica analizei gramaticale. Distincții și… distincții* (1999; ediția a VI-a, 2024); *Studii și articole gramaticale* (2014).

Ca titular (în cadrul *Catedrei de limba română și lingvistică generală* a Facultății de Litere, Universitatea „Babeș-Bolyai”) al cursurilor de gramatică (morfologie și sintaxă) a limbii române contemporane decenii la rând, până la pensionare, G. G. Neamțu a îmbinat exemplar activitatea de cercetare gramaticală cu cea didactică.

A sădit în rândul cursanților (studenți, masteranzi) și al doctoranzilor pasiunea pentru disciplinele predate, rigoarea și seriozitatea în cercetarea științifică, responsabilitatea profesională, morală și juridică pentru cuvântul spus sau scris, echilibrul academic în polemici și controverse gramaticale.

Mai cu seamă în ultimii douăzeci de ani s-a preocupat în mod special de formarea, în cadrul studiilor doctorale, a tinerilor cercetători, oferindu-le cu generozitate și afecțiune aproape paternă ajutorul necesar științific (idei, argumente, soluții), dându-le siguranță și încredere în forțele proprii, stimulându-le inteligența nativă și spiritul iscoditor, ajutându-i să-și publice tezele și chiar să-și găsească un loc de muncă adecvat pregătirii lor.

Deși, pentru unii, îndrumarea doctorală instituționalizată a profesorului G. G. Neamțu nu mai este actuală, relațiile profesionale, colegiale și prietenești n-au încetat câtuși de puțin, iar întâlnirile, cel puțin bianuale, confirmă sentimentele de gratitudine ale discipolilor săi și de apreciere reciprocă. (Nu o dată, profesorul a afirmat public că se prelungește profesional prin foștii săi doctoranzi.)

DACOROMANIA, serie nouă, vol. XXX, an 2025, nr. 1, Cluj-Napoca, p. 7–8

De aceea nu este deloc surprinzătoare inițiativa unui grup de foști doctoranzi, astăzi cercetători și/sau cadre universitare, de a alcătui un grupaj de articole scrise de ei și dedicate profesorului lor, în vederea publicării în acest număr omagial.

Redacția revistei a acceptat fără rezerve inițiativa, dovadă fiind numărul de față, îngrijit de tinerele lingviste dr. Gabriela Violeta Adam, dr. Diana Roman, dr. Lavinia Nasta.

Alegerea acestei reviste cu un prestigiu științific unanim recunoscut în țară și peste hotare nu este surprinzătoare fiind publicația de suflet a profesorului și cercetătorului G. G. Neamțu. Aici și-a publicat majoritatea articolelor și studiilor de gramatică, începând cu primul, *Despre calitatea de pronume a lui* ***cel*** (***cea, cei, cele***), din 1970 – când revista se intitula „Cercetări de lingvistică” – și terminând, momentan, cu ultimul, din 2022. În subsidiar, amintim că G. G. Neamțu a făcut parte mai mulți ani din Colegiul de redacție al revistei, iar actualmente este membru în Consiliul director.

La mulți ani, Domnule Profesor!

Colegiul de redacție